

Van kantoorstuk tot leerstoel

Op 1 april 1943 verwisselde Theo Lunsingh Scheurleer de kantoorstuk bij een bank in Amsterdam met een tabouret op het Rijksmuseum – op 1 januari 1964 wordt professor Lunsingh Scheurleer naar Leiden geroepen om een leerstoel in de kunstgeschiedenis te bezetten. Voor hem, die als weinigen vertrouwd is met de ontwikkeling en de symboliek van het zitmeubel, ligt tussen deze twee tijdstippen een periode van weinig zitten en veel draven.

Toen hij, nog in de zakenwereld, de aandacht trok door zijn artikelen over meubelkunst en overstapte naar de wereld van het Rijksmuseum was het daar hol en donker.

De verzamelingen waren geëvacueerd, alleen de depots bleven over. Nu, twintig jaar later, staat de kunstnijverheid in glorie opgesteld, verrassend uitgegroeid in gehalte en afmetingen. Tussen het begin en het einde van deze museumloopbaan

liggen jaren van intense en gevarieerde activiteit. Onder de inspirerende leiding van hoofddirecteur Röell kreeg Scheurleer, opklimmend van wetenschappelijk assistent tot directeur van de afdeling Beeldhouwkunst en Kunstnijverheid, de kansen om zich te ontplooien. De mijlpalen tonen hoe breed zijn belangstelling zich ontwikkelde. De museumarbeid vergde geduldige voorbereiding van de inrichting van het nieuwe zalencentrum, maar ook een belangrijk aandeel in de grote tentoonstellingen, als De Franse Wandtapijten, Kunstschatten uit Wenen, De Koning-Stadhouder, Van Gothiek tot Empire, Lodewijk Napoleon, Zweden's Gouden Eeuw en op het laatst nog Leven en Werken in Nederland 1813–1963. Daarnaast kwam het wetenschappelijk onderzoek, dat leidde tot de voortreffelijke Catalogus van Meubelen en tot vele belangwekkende en goed geschreven kunsthistorische studies, waarvoor hij in 1962 met de A. Bucheliusprijs werd bekroond. Maar ook verschenen Sprekend Verleden en Van Haardvuur tot Beeldscherm, waarmee hij, evenals door talrijke lezingen, het grote publiek enthousiast wist te maken voor het beschavingsverschijnsel wooncultuur.

En dan de aankopen, het redactionele werk voor het Bulletin, voor de Facettenreeks . . .

Van het een komt het andere. Het is begrijpelijk dat in ons land, waar specialisten op het gebied van interieur- en meubelkunst zeldzaam zijn, van alle kanten op de beste onder hen een beroep gedaan wordt – ook door de universiteiten!

Men kan al sinds jaren met de grootste waardering over Scheurleer als museumman horen spreken in Londen, Stockholm, Parijs, New York. Wij geloven dat hij ook als hoogleraar in binnenland en buitenland de naam zal krijgen die hij als kenner al heeft. Wij wensen hem toe dat ook in het nieuwe ambt zijn verbazende energie hem in staat zal stellen zoveel tegelijk zo goed te doen. Dankbaar voor zijn bijzondere prestaties in het Rijksmuseum laten wij onze collega's noden ver trekken, maar wij verheugen ons in de omstandigheid dat zijn rijke gaven en zijn museumervaring ten goede zullen komen aan de wetenschap en aan de studerende jeugd.